

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/67/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117214182
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8117214182.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Mareka Kohúta a JUDr. Anny Ilčinovej, v sporovej veci žalobcu: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, IČO: 00151866, proti žalovanému: S. H., J.. XX.X.XXXX, G. H. XX, Y. Č. Ú. J. I. Y. Q. N. H. - Š., K. XX, G. X, H. - Š., o zaplatenie 1.982,41 eur s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 10C/9/2017-80 z 22.8.2017, takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o splatnosti pohľadávky a vo výroku o trovách konania.

Žalobca má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1.982,41 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.982,41 eur od 12.2.2017 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vyslovil, že žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %.

2. Vychádzal zo zistenia, že žalovaný spáchal prečin útoku na verejného činiteľa, za ktorý bol právoplatne odsúdený. V zmysle § 193 ods. 1 CSP, súd je viazaný rozhodnutím príslušných orgánov o tom, že bol spáchaný trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt postihnutelný podľa osobitného predpisu a o tom, kto ich spáchal. V konaní nebolo sporné, že v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného vznikla škoda a táto bola nahradená žalobcom, ktorý ju plnil poškodenému K.. F.. V. V.. Vyplatením náhrady za bolesť vo výške 1.716,- eur ako dávky úrazového zabezpečenia a služobného platu počas nemoci, vrátane príslušných odvodov vo výške 266,41 eur ako dávky nemocenského zabezpečenia poškodenému K.. F.. V. V. vznikol žalobcovi v zmysle § 114 ods. 5 zákona č. 328/2002 Z.z. regres na náhradu škody v celkovej výške 1.982,41 eur, ktorú je povinný uhradiť žalovaný v dôsledku jeho zavineného protiprávneho konania. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, súd považoval nárok žalobcu za dôvodný a žalobe vyhovel v celom rozsahu. Výrok o úrokoch z omeškania odôvodnil ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.. Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

3. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný, a to len proti výroku o splatnosti pohľadávky, pričom navrhol, aby odvolací súd rozsudok v tejto časti zmenil a určil splatnosť dlhu až po ukončení výkonu trestu odňatia slobody vykonávaného žalovaným. Poukázal na to, že vo výkone trestu odňatia slobody nie je pracovne zaradený a nemá žiaden príjem. Je odkázaný iba na pomoc rodiny. Za týchto okolností bude schopný dlžnú sumu splácať až v čase, keď ukončí výkon trestu odňatia slobody. Preto navrhol v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť v navrhovanom znení.

4. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť.
5. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného v odvolacom konaní boli preskúvané výroky napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bola určená splatnosť uplatňovanej sumy žalobcom, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania, a preto výrok rozsudku, ktorým bolo žalobe vyhovie, vrátane príslušenstva pohľadávky, ktoré odvolaním žalovaného napadnuté neboli, v odvolacom konaní preskúvané neboli a ako také nadobudli právoplatnosť (§ 367 ods. 2 CSP).
6. Odvolací súd prejednal vec podľa § 378 ods. 1 CSP a nasl., a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a zistil, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.
7. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a aj vo vzťahu k určeniu splatnosti uplatňovanej pohľadávky vo veci správne rozhodol.
8. Vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami (§ 232 ods. 1 CSP).
9. Ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak (§ 232 ods. 2 CSP).
10. Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu (§ 232 ods. 3 CSP).
11. Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia (§ 232 ods. 4 CSP).
12. V prejednávanej veci okolnosť, že žalovaný sa toho času nachádza vo výkone trestu odňatia slobody a počas jeho výkonu nepracuje nie je dôvodom pre iné určenie vykonateľnosti súdneho rozhodnutia, a teda určenie lehoty na plnenie, než tak urobil súd prvej inštancie postupujúc podľa § 232 ods. 3 CSP.
13. Momentálny stav, podľa ktorého nie je žalovaný zaradený do práce sa môže zmeniť, u žalovaného môže nastať zaradenie do práce, a preto stanovenie inej lehoty na plnenie v zmysle § 232 ods. 3 CSP nie je namieste. Treba tiež konštatovať, že pokiaľ žalovaný nebude mať žiaden príjem, nebude možné mu vykonávať ani zrážky na úhradu pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania v prípade, že by bola voči žalovanému vedená exekúcia podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.
14. Rozhodujúcou okolnosťou je však to, že súčasné podmienky výkonu trestu odňatia slobody žalovaným, ktorý nepracuje, nemožno považovať za nepochybné nemenné a v závislosti od toho posúvať lehotu na plnenie.
15. Preto postupom podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozsudok vo výroku o splatnosti pohľadávky, ako aj v súvisiacom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.
16. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého žalobca ako sporová strana, ktorá mala v odvolacom konaní plný úspech, má nárok na náhradu trov tohto štádia konania proti žalovanému, ktorý ani v odvolacom konaní úspech nemal. Výšku týchto trov ustáli postupom podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia odvolacieho súdu samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP). Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak:

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca, alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca, alebo nesprávny obsadený súd,
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 430 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky:

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxi dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená,
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v ods. 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods.1, 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné ak:

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desať násobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania, len príslušenstvo, pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písm. a) a b).

Na určenie výšky určenie minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v ods. 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacoch od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom, alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa dovolateľ domáha (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je:

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá ma vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec, alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou, alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a ochrane pred diskrimináciou, alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1, 2 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napadá môže dovolateľ rozšíriť, len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).